

Jane Roberts

Seth spreekt

De eeuwige waarde van de ziel

Aantekeningen van Robert F. Butts

AnkhHermes

Oorspronkelijke titel: *Seth speaks. The Eternal Validity of the Soul*, uitgegeven in samenwerking tussen Amber-Allen Publishing en New World Library, San Rafael, Californië, Verenigde Staten.

Oorspronkelijke vertaling Hannie van Till en Margot Bakker

Eerste druk 1979

Zevende en herziene druk 2022

© 1972 Jane Roberts

© 1994 Robert F. Butts

© Oorspronkelijke Nederlandse vertaling 1979 Uitgeverij Ankh-Hermes bv, Deventer

© Bewerking 2022 Uitgeverij AnkhHermes, onderdeel van VBKlmedia, Utrecht

ISBN 9789020219326

ISBN e-book 9789020219333

Alle rechten voorbehouden. Niets van deze uitgave mag worden gereproduceerd, op welke manier dan ook, zonder schriftelijke toestemming van de uitgever, behalve in het geval van korte aanhalingen gebruikt in beschouwende artikelen of recensies uiteraard met vermelding van de bron.

Uitgeverij AnkhHermes vindt het belangrijk om op milieuvriendelijke en verantwoorde wijze met natuurlijke bronnen om te gaan. Bij de productie van het papieren boek van deze titel is daarom gebruikgemaakt van papier waarvan het zeker is dat de productie niet tot bosvernietiging heeft geleid.

www.ankh-hermes.nl

Inhoud

Inleiding	7
-----------	---

DEEL 1

1	Ik heb geen fysiek lichaam, toch schrijf ik dit boek	25
2	Mijn huidige omgeving, werk en activiteiten	40
3	Mijn werk en de dimensies van werkelijkheid waarin het me brengt	55
4	Reïncarnatiedrama's	73
5	Hoe gedachten materie vormen. Coördinatiepunten	89
6	De ziel en de aard van haar waarneming	100
7	Het potentieel van de ziel	117
8	Slaap, dromen en bewustzijn	130

DEEL 2

9	De 'dood' ervaren	151
10	De 'dood' ervaren gedurende het leven	172
11	Keuzemogelijkheden na de dood en het mechanisme van het overgaan	187
12	Relaties in reïncarnaties	212
13	Reïncarnatie, dromen en de verborgen man en vrouw in het zelf	227
14	Over het begin en de multidimensionale God	245
15	Reïncarnatiebeschavingen, kansen en meer over de multidimensionale God	259
16	Denkbare stelsels, mensen en goden	273
17	Kansen, de aard van goed en kwaad en religieuze symboliek	286
18	Diverse stadia van bewustzijn, symboliek en veelvoudig gericht zijn	305

19	Verwisselbaar heden en veelvoudig gericht zijn	324
20	Vragen en antwoorden	349
21	De betekenis van godsdienst	384
22	Een afscheid en een introductie: aspecten van de multidimensionale persoonlijkheid aan de hand van mijn eigen ervaring	414
	Appendix	443

Inleiding

Dit boek is geschreven door een persoonlijkheid die Seth genoemd wordt en zich kenbaar maakt als een niet meer in fysieke gedaante besloten ‘energiepersoonlijkheidsessentie’. Hij heeft inmiddels ruim zeven jaar tweemaal per week via mij gesproken tijdens trancezittingen.

Mijn mediamieke initiatie begon op een septemberavond in 1963, terwijl ik een gedicht schreef. Mijn bewustzijn verliet opeens mijn lichaam en mijn geest raakte geblokkeerd door gedachten, die voor mij destijds verbijsterend en nieuw waren. Bij terugkeer in mijn lichaam merkte ik dat mijn handen een automatisch schrift hadden geproduceerd, waarin de ideeën die ik gekregen had voor een groot deel werden toegelicht. De notities droegen zelfs een titel – *Het fysiek heelal als begripsconstructie*.

Op grond van deze ervaring begon ik me in mediamieke activiteiten te verdiepen en dacht aan een boek over het onderwerp. In verband daarmee namen mijn echtgenoot Rob en ik in 1963 proeven met een ouijabord. Al na een paar zittingen spelde de wijzer boodschappen die van een persoonlijkheid met de naam Seth afkomstig heetten te zijn.

Noch Rob noch ik had een of andere mediamieke achtergrond en toen ik met mijn antwoorden vooruit begon te lopen op die van het bord, nam ik aan dat deze uit mijn onderbewustzijn kwamen. Het duurde echter niet lang of ik voelde me gedwongen de woorden hardop uit te spreken en binnen een maand sprak ik in trance-toestand uit naam van Seth.

De boodschappen leken te beginnen waar *begripsconstructie* ophield en naderhand vertelde Seth dat mijn ervaring met bewustzijnsverruiming zijn eerste poging tot contact was geweest.

Sindsdien heeft Seth een aaneensluitend manuscript afgeleverd, dat inmiddels ruim zesduizend getypte vellen beslaat. We noemen het ‘Seths materiaal’ en de teksten gaan over zaken als de aard van de fysieke materie, tijd en realiteit, denkbare werelden, gezondheid en reïncarnatie. We werden al dadelijk getroffen door de kennelijke kwaliteit van het materiaal en dat was de reden waarom we doorgingen.

Na publicatie van mijn eerste boek op dit gebied kwamen er brieven binnen van onbekenden, die Seth om hulp vroegen. We belegden zittingen voor de schrijvendste gevallen. Velen van de betrokkenen konden ze niet bijwonen omdat ze in andere delen van het land woonden, maar Seths raad was hen van nut en de schriftelijke informatie die ze omtrent hun persoonlijke omstandigheden ontvingen, bleek juist.

Rob heeft volgens zijn eigen stenografisch systeem steeds woordelijke aantekeningen bijgehouden van de zittingen met Seth. Later in de week typt hij ze uit en voegt ze toe aan onze collectie ‘Seths materiaal’. Robs voortreffelijke aantekeningen doen het levendige kader waarin de zittingen plaatsvinden, duidelijk uitkomen. Zijn steun en aanmoediging zijn zeer waardevol geweest.

Naar mijn mening hebben we meer dan zeshonderd contacten met het heelal gehad – ofschoon Rob zelf het zo niet zou noemen. Deze contacten vinden plaats in onze ruime, helder verlichte huiskamer, maar in diepere zin vinden ze plaats in de onbegrensde ruimte van de menselijke persoonlijkheid.

Ik wil niet beweren dat we een hoeksteen der waarheid bezitten of de indruk wekken dat we ademloos wachten op de stroom onverhulde geheimen der eeuwen. Ik besef dat ieder individueel mens toegang heeft tot intuïtieve kennis en nu en dan een glimp van de innerlijke realiteit kan opvangen. In die zin spreekt het heelal tot ieder van ons. In ons geval vormen de zittingen met Seth het kader waarin dit type communicatie plaatsvindt.

In *De Seth-materie*, gepubliceerd in 1970, heb ik deze gang van zaken toegelicht en de opvatting van Seth over een reeks onderwerpen met behulp van uittreksels van de zittingen weergegeven. Ik heb ook

de contacten beschreven die we gehad hebben met psychologen en parapsychologen, toen we probeerden onze ervaringen te begrijpen en binnen de context van het dagelijks leven te plaatsen. De tests die we deden om het helderziend vermogen van Seth te verifiëren, werden eveneens beschreven. Naar onze mening doorstond hij de proef glansrijk. Het was bijzonder moeilijk over een bepaald onderwerp enkele uittreksels te kiezen uit Seths in omvang toenemend oeuvre. In *De Seth-materie* zijn vele vragen dan ook onbeantwoord gebleven en vele onderwerpen niet onderzocht. Twee weken nadat het boek voltooid was, dicteerde Seth echter de schets voor dit tweede manuscript, waarin hij de vrijheid zou hebben zijn ideeën naar eigen keus in boekvorm neer te leggen.

Hierna volgt een kopie van die schets, die we ontvingen op 19 januari 1970 tijdens zitting 510. Zoals u zult zien, noemt Seth mij Ruburt en noemt hij Rob Joseph. Deze namen hebben betrekking op onze totale persoonlijkheid ter onderscheiding van ons fysiek-gerichte ik.

Ik ben nu nog met ander materiaal bezig, dat zal ik je geven, maar je zult nog even geduld met me moeten hebben. Zo zou ik je graag enig inzicht willen geven in de inhoud van mijn eigen boek. Er zullen heel wat punten aan de orde komen. Het boek zal een beschrijving bevatten van de manier waarop het ontstaat en de daartoe onmisbare procedures, willen mijn eigen opvattingen door Ruburt worden uitgesproken of in ieder geval in woorden worden doorgegeven.

Ik bezit geen fysiek lichaam en toch ga ik een boek schrijven. Het eerste hoofdstuk zal uiteenzetten hoe en waarom. (*Inmiddels [tekenende Robert aan] was Jane's tempo aanzienlijk vertraagd en haar ogen sloten zich telkens. Vaak hield ze op, soms heel lang.*)

Het volgende hoofdstuk zal beschrijven wat je mijn huidige milieu kunt noemen; mijn 'kenmerken' en huidige medewerkers. Ik bedoel hier die anderen mee, met wie ik in contact treed.

Het hoofdstuk daarna zal mijn werk omschrijven en die dimensies van de werkelijkheid waarin het me brengt, want terwijl ik me in

jouw werkelijkheid beweeg, beweeg ik me ook in andere werkelijkheden om dat doel te volbrengen dat me te volbrengen staat.

Het volgende hoofdstuk zal handelen over mijn verleden in jouw bewoordingen en over een aantal persoonlijkheden die ik geweest ben en gekend heb. Tevens zal ik aantonen dat er geen verleden, heden of toekomst is en toelichten dat er geen sprake is van tegenstrijdigheid wanneer ik spreek in termen van vroegere existenties. Dit kan twee hoofdstukken in beslag nemen.

Het hoofdstuk daarna zal het verhaal van onze ontmoeting zijn – die van jou, Ruburt (*voor mij*) en mijzelf, uiteraard vanuit mijn standpunt, en van de middelen waarmee ik in contact kwam met Ruburts innerlijk bewustzijn, allang voor jullie beiden iets afwisten van mediamieke verschijnselen of van mijn bestaan.

Het daaropvolgende hoofdstuk zal gaan over de ervaring van een bepaalde persoonlijkheid op het moment van sterven en over de vele variaties op deze fundamentele belevenis. Ik zal enkele van mijn eigen stervensmomenten als voorbeeld gebruiken.

Het volgende hoofdstuk zal gaan over het bestaan na de dood met zijn vele variaties. Deze beide hoofdstukken hebben betrekking op reïncarnatie in verband met sterven en ook zal ik vluchtig ingaan op het sterven *aan het einde van* de laatste incarnatie. Het volgende hoofdstuk zal gaan over de emotionele realiteit van liefde en verwantschap tussen personen – en over wat ermee gebeurt tijdens opeenvolgende incarnaties, want soms vallen ze langs de weg neer en soms worden ze behouden.

Het hoofdstuk erna zal je fysieke realiteit behandelen, zoals die overkomt op mij en op anderen zoals ik. Dit hoofdstuk zal een paar boeiende facetten bevatten, want jullie vertegenwoordigen niet alleen de fysieke werkelijkheid die jullie kennen, maar tevens andere, heel echte milieus in andere vormen van werkelijkheid en wel door jullie gedachten, verlangens en emoties.

Het volgende hoofdstuk zal gaan over de eeuwige geldigheid van dromen als poorten tot die andere vormen van werkelijkheid en als open terrein waarop het ‘innerlijk ik’ de vele facetten van het ervaren

ervan bespeurt en in contact treedt met andere niveaus van zijn werkelijkheid.

Ook het hoofdstuk daarna zal nog over dit onderwerp gaan en daarin onthul ik de diverse manieren waarop ik de dromen van anderen ben binnengegaan, hetzij als leraar, hetzij als gids.

Het volgende hoofdstuk zal gaan over de grondmethoden tot communicatie, zoals ze benut worden door elk willekeurig bewustzijn, afhankelijk van zijn niveau, fysiek of niet. Dit zal leiden tot de basiscommunicatie, benut door de menselijke persoonlijkheid zoals jij die opvat, en aantonen dat deze innerlijke communicatievormen bestaan onafhankelijk van de fysieke zintuigen, die slechts fysieke verlengstukken zijn van innerlijke waarneming.

Ik zal de lezer uitleggen hoe hij kan zien wat hij ziet of kan horen wat hij hoort en waarom. Door dit hele boek heen hoop ik aan te tonen dat de lezer zelf onafhankelijk is van zijn fysieke beeld en ik hoop hem persoonlijk enkele methoden te geven die hem mijn stelling zullen bewijzen.

Het volgende hoofdstuk zal een verslag zijn van de ervaring die ik heb opgedaan in al mijn existentieën met die ‘piramide-gestalts’, waarover ik in *De Seth-materie* spreek, van mijn eigen relatie met de persoon die jullie ‘Seth II’ noemen en met veeldimensionale bewustzijnsvormen, die veel verder geëvolueerd zijn dan ik.

Mijn boodschap aan de lezer zal luiden: ‘In eigenlijke zin ben je evenmin een fysieke persoonlijkheid als ik en door je uitleg te geven over mijn realiteit geef ik je uitleg over de jouwe’.

Er komt een hoofdstuk over de godsdiensten op aarde, over de verdraaiingen en waarheden daarbinnen; de drie *Christusfiguren*, en wat gegevens aangaande een teloorgegangene religie, die van een volk waarover jullie geen informatie bezitten. Dit volk bewoonde een planeet in dezelfde ruimte waarin jullie aarde zich nu bevindt, ‘voordat’ jullie planeet bestond. Ze vernietigden hun thuisplaneet door hun eigen falen en reïncarneerden toen jullie planeet ontstond. Hun herinneringen werden de grondslag voor het ontstaan van religie zoals jullie die nu opvatten.

Er komt een hoofdstuk over denkbare Goden en denkbare stelsels.
Er komt een hoofdstuk met vragen en antwoorden.

En er komt een slothoofdstuk, waarin ik de lezer zal vragen zijn ogen te sluiten en zich bewust te worden van de realiteit waarin ik besta en van zijn eigen innerlijke realiteit. De methoden daartoe zal ik verschaffen. In dit hoofdstuk zal ik de lezer uitnodigen zijn ‘innerlijke zintuigen’ te benutten om mij volgens zijn eigen visie te zien.

Weliswaar zullen mijn contacten doorlopend slechts via Ruburt tot stand komen en wel om het materiaal als een gaaf geheel te bewaren, maar ik zal de lezer verzoeken zich van mij als persoon bewust te worden, waarna hij dan mogelijk zal inzien dat communicatie vanuit andere werkelijkheden mogelijk is en dat hij dus zelf toegankelijk is voor waarneming van niet-fysieke aard. Dit is dan mijn schets voor het boek, maar mijn bedoelingen worden er slechts vluchtig door weergegeven. Duidelijker wil ik de lijnen niet aangeven, want ik heb liever dat Ruburt me geen slag voor is. De moeilijkheden die zich bij dit type communicatie voordoen, zullen duidelijk belicht worden. Het zal blijken dat zogenaamde paranormale contacten afkomstig zijn van diverse werkelijkheidsniveaus en dat deze contacten de werkelijkheid beschrijven waarin zij bestaan. In die zin zal ik de mijne beschrijven en andere waarvan ik kennis bezit.

Hiermee wil niet gezegd zijn dat er geen andere dimensies bestaan waarvan ik niet afweet. Ik zal het boek tijdens onze zittingen dicteren.

Dit is de titel voor ons boek (lachje): *Seth spreekt. De eeuwige waarde van de ziel.*

Ik gebruik de term ‘ziel’, want die zal de meeste lezers rechtstreeks aanspreken. Ik wil je verzoeken wat bruikbare pennen klaar te leggen.

Juist omdat ik weet hoeveel inspanning het schrijven van een boek kost, was ik voorzichtig toen Seth het over het schrijven van het zijne had. Ik wist weliswaar zeker dat hij het kon, maar de twijfel bleef me plagen. ‘Uiteraard is Seths materiaal belangrijk, maar wat weet Seth van het schrijven van boeken af? De systematische werkwijze die daarvoor nodig is? Of hoe hij greep op de lezer krijgt?’

Rob zei steeds maar dat ik me niet bezorgd moest maken. Vrienden en leerlingen leken verbluft dat juist ik twijfels zou hebben, maar ik dacht: wie zou meer twijfels hebben dan *ik*? Het voornemen was duidelijk. Kon Seth het ten uitvoer brengen?

Seth begon het boek te dicteren tijdens onze volgende zitting (511) op 21 januari 1970 en voltooide het tijdens zitting 591 op 11 augustus 1971. Tijdens de tussenliggende zittingen werd overigens niet altijd aan het boek gewerkt. Sommige werden aan persoonlijke zaken besteed, sommige aan bepaalde mensen die hulp behoeften en sommige ter beantwoording van filosofische vragen buiten het verband van het boek. Een aantal keer nam ik ook een 'korte vakantie'. Ondanks dergelijke onderbrekingen zette Seth het dicteren steeds zorgvuldig voort, precies daar waar hij was opgehouden.

In de periode waarin hij aan zijn boek werkte, schreef ik uren per dag aan een eigen boek, gaf mijn wekelijkse ESP (buitenzintuiglijke waarneming)-cursus en werd bedolven onder de brieven naar aanleiding van het verschijnen van *De Seth-materie*. Ik begon daarnaast een wekelijkse cursus Creatief Schrijven te geven.

Uit nieuwsgierigheid bladerde ik enkele van de eerste hoofdstukken van Seths boek door, daarna keek ik er niet meer naar om. Rob vertelde me wel eens een paar passages die hij voor mijn leerlingen bijzonder interessant achtte. Voor de rest bemoeide ik me niet met het boek, ik liet het liever door Seth schrijven. Het kwam erop neer, dat ik zijn boek uit mijn gedachte zette en maanden achtereen het manuscript niet eens onder ogen kreeg.

Het lezen van het voltooide boek was een verrukkelijke ervaring. Het was in grote trekken volkomen nieuw voor me, ofschoon elk woord door mijn lippen was uitgesproken en ik aan het schrijven ervan vele avonden in trance had besteed. En dat was al heel zonderling voor mij, omdat ik zelf schrijver ben, gewend mijn eigen materiaal te ordenen, het bij te houden en erover te waken als een kip over haar kuikens.

Op grond van mijn eigen schrijverservaring ben ik ook bekend met de procedure waarbij onbewust materiaal in bewuste werkelijk-

heid wordt vertaald. Ik merk dat heel duidelijk als ik gedichten schrijf. Wat er verder ook een rol gespeeld mag hebben in het boek van Seth, vaststaat dat een bepaalde onbewuste activiteit er op volle toeren werkzaam in is. Het lag dan ook voor de hand dat ik mijn eigen bewust-creatieve ervaring ging vergelijken met de procedure waarbij ik in trance aan Seths boek werkte. Ik wilde erachter komen waarom ik aannam dat Seths boek van *hem* was, anders dan mijn eigen boeken. Indien beide uit hetzelfde onbewuste afkomstig waren, waarom dan dat subjectieve onderscheid in mijn gevoelsmatige benadering?

Dit onderscheid drong zich van het begin af aan me op. Als ik inspiratie krijg, een gedicht schrijf, 'loop ik over', ben ik opgewonden, voel ik me gedreven, wil ik verder komen. Vlak voordat dit zich echter voordoet, komt er een idee uit het niets, lijkt het wel. Het wordt 'ingegeven'. Het verschijnt gewoon en er komen nieuwe creatieve verbanden uit voort.

Ik ben alert, maar desondanks open en ontvankelijk – zwevend in een bijzondere hypnotiserende elasticiteit tussen gerichte aandacht en passiviteit. Het betrokken gedicht of de idee is voor mij op dat punt het enige ter wereld. De sterke persoonlijke betrokkenheid, arbeid en spel, vereist voor het 'boven water' brengen van de idee, dat alles maakt het gedicht tot het mijne.

Dit type ervaring is me sinds mijn kinderjaren vertrouwd geweest. Het is de hoeksteen van mijn bestaan. Zonder dit, of als ik in het algemeen niet binnen dit kader werk, word ik onverschillig en somber. In zekere mate heb ik datzelfde gevoel van persoonlijke creativiteit nu ik deze inleiding schrijf. Die is 'van mij'.

Bij het boek van Seth was ik niet op die manier betrokken en van de daarin werkende creatieve processen had ik geen weet. Ik ging in trance, zoals ik dat doe voor onze geregelde zittingen. Seth dicteerde het boek via mij, sprekend met mijn lippen. Het creatieve werk stond zo ver van me af, dat ik in deze zin het resultaat niet het mijne zou kunnen noemen. Ik heb met Seths boek juist een voltooid – en voortreffelijk – werkstuk ontvangen, waarvoor ik uiteraard bijzonder dankbaar ben.

Ik heb ontdekt dat alleen mijn eigen schrijven me dat speciale soort creatieve voldoening schenkt dat ik nodig heb – het bewust betrokken zijn bij onbewust materiaal, de ‘opwinding van de jacht’. Dat Seth zijn werk doet, ontslaat mij er niet van het mijne te doen. Ik zou me tekortgedaan voelen als ik niet doorging met mijn eigen werk.

Uiteraard kan iedereen beweren dat in het boek van Seth de verborgen processen zozeer losstaan van mijn normale bewustzijn, dat het eindproduct slechts afkomstig *schijnt* te zijn van een andere persoon. Ik kan alleen mijn eigen gevoelens weergeven en benadrukken dat Seths boek plus het materiaal van Seth, het complete manuscript van zesduizend pagina’s, niet voor mijn eigen creatieve expressie of verantwoordelijkheid zorgen. Indien beide uit hetzelfde onderbewustzijn afkomstig waren, zou ik me geen eigen inspanning hoeven te getroosten.

Niettemin ben ik me bewust van het feit dat ik onmisbaar was voor de totstandkoming van Seths boek. Hij is op mijn woordvaardigheid aangewezen; ik geloof zelfs op mijn gedachtegang. Mijn schrijverservaring zal stellig van nut zijn bij de overbrenging van zijn materiaal en bijdragen aan de vormgeving ervan, hoe onbewust dit ook mag gebeuren. Bepaalde persoonlijkheidskenmerken zijn eveneens van belang, denk ik – het feit bijvoorbeeld dat ik mijn bewustzijn vlot op iets anders kan richten. Seth laat iets dergelijks doorschemeren in hoofdstuk 4, waar hij zegt: ‘De in dit boek vervatte informatie wordt in zekere mate doorgegeven via de innerlijke zintuigen van de vrouw die in trance verkeert terwijl ik schrijf. Zo’n werkwijze is het resultaat van zeer ver doorgevoerde innerlijke precisie en van training. [Zij] zou van mij de informatie niet kunnen ontvangen – deze zou niet overgebracht en geduid kunnen worden – indien zij zich intens op de fysieke omgeving richtte.’

Enkel gezien als voorbeeld van onbewuste productie bewijst Seths boek echter duidelijk, dat organiseren, onderscheid maken en redeneren niet slechts kwaliteiten van de bewuste geest zijn en toont het aan, hoe groot reikwijdte en activiteit van het innerlijk ik kunnen zijn. Ik geloof niet dat ik het equivalent van Seths boek zelfstandig zou

kunnen schrijven. Ik zou in het beste geval enkele hoogtepunten eruit kunnen belichten in afzonderlijke gedichten of essays en daarin zou iets ontbreken: de globale eenheid, de continuïteit en de ordening die Seth hier automatisch aangebracht heeft.

Daarnaast krijg ik bepaalde unieke ervaringen tijdens de zittingen, die mijn gebrek aan bewuste creatieve betrokkenheid lijken te compenseren. Vaak ga ik mee met Seths geweldige energie en humor bijvoorbeeld, ervaar ik een gevoel van emotionele volheid en tref ik Seths persoonlijkheid op een zeer onbekend niveau. Ik voel zijn stemming en vitaliteit duidelijk aan, hoewel ze zich niet op mij concentreren maar op degene tot wie Seth zich op dat moment richt. Ik voel ze als het ware door me heen gaan. Zoals blijkt uit Robs aantekeningen heb ik daarnaast vaak andere typen ervaringen terwijl ik uit Seths naam spreek. Soms zie ik bijvoorbeeld innerlijke visioenen. Mogelijk lichten ze toe wat Seth zegt, zodat ik informatie op twee manieren ontvang, maar ze kunnen ook wel volkomen losstaan van de tekst. Ik heb tijdens de zittingen ook verscheidene ‘uittredingen’ beleefd, waarbij ik dingen op duizenden kilometers afstand zag gebeuren.

Dit boek is Seths methode om aan te tonen dat de menselijke persoonlijkheid multidimensionaal is, dat we in vele realiteiten tegelijk bestaan, dat de ziel ofwel het innerlijk ik niet iets is dat los van ons bestaat, maar juist het medium waardoor we bestaan. Hij legt er de nadruk op dat ‘waarheid’ niet is te vinden door van leraar naar leraar te lopen, van kerk naar kerk of discipline naar discipline, maar door binnenin het ik te kijken. De innerlijke kennis van het bewustzijn, de ‘geheimen van het heelal’, zijn dan ook geen esoterische waarheden die voor de mensen verborgen moeten blijven. Dergelijke informatie is voor de mens even natuurlijk als lucht en evenzeer beschikbaar voor hen die er oprecht naar zoeken door in de innerlijke bron te kijken. Naar mijn mening heeft Seth een boek geschreven dat klassiek in zijn soort is. Nu ik hem voorzichtig als een ‘persoon’ heb aangeduid, voel ik me verplicht daaraan toe te voegen, dat Seth tevens een vaardig wijsgeer en psycholoog is, zeer ervaren in de gedragingen van de menselijke persoonlijkheid en zich terdege bewust van triomf en con-

ditie van het menselijk bewustzijn. Wat mij persoonlijk uiteraard intrigeert is, dat dit boek via mij is geschreven zonder dat mijn bewuste geest voortdurend aanwezig was, zorgvuldig controlerend, ordenend en bekritisierend, zoals dat bij mijn eigen werk gebeurt. Hoewel mijn creatieve en intuïtieve vermogens daarbij een grote mate van vrijheid krijgen, houdt de bewuste geest beslist de leiding. Toch heeft dit boek niet ‘zichzelf’ geschreven, zoals bij sommige gedichten het geval lijkt te zijn. Een schrijver zal vaak zeggen dat een bepaald boek zichzelf schreef en ik weet wat dat wil zeggen. In dit geval kwam het boek echter uit een zeer bepaalde bron, niet zomaar ‘ergens vandaan’ en het draagt het stempel van de persoonlijkheid van de schrijver, die niet de mijne is. De hele creatieve onderneming zou de initiatie kunnen zijn van een persoonlijkheid, Seth, die vervolgens boeken schrijft. Wie weet is Seth evenzeer een schepping als zijn boek. In dat geval hebben we te maken met een voortreffelijk voorbeeld van multidimensionale kunst, geschapen op zo’n hoog niveau van onderbewustzijn dat de ‘kunstenaar’ zich niet bewust is van haar eigen werk en er evenzeer door is geïntrigeerd als ieder ander. Het is een heel boeiende hypothese. Seth heeft het in zijn boek inderdaad over multidimensionale kunst. Maar Seth doet meer dan boeken schrijven. Hij is een volledig ontwikkelde persoonlijkheid met een reeks interesses: schrijven, leren, anderen bijstaan. Zijn gevoel voor humor is bijzonder individueel en anders dan het mijne. Hij is scherpzinnig; hij gedraagt zich eerder aards dan etherisch. Hij weet ingewikkelde theorieën eenvoudig uit te leggen in een interpersoonlijk contact. En, misschien nog belangrijker, hij kan deze ideeën een plaats geven in het bestaan van alledag.

Seth verschijnt in hun dromen ook herhaaldelijk aan mijn leerlingen en geeft hun bruikbare opdrachten voor het benutten van hun vaardigheden of het bereiken van bepaalde doelen. Vrijwel al mijn leerlingen hebben daarnaast veelvuldig ‘cursusdromen’, waarin Seth zich tot hen als groep richt en droomexperimenten op gang brengt. Soms zien ze hem zoals hij naar voren komt uit het beeld dat Rob van hem heeft geschetst. Nu en dan spreekt hij via mijn beeld, zoals tijdens normale zittingen. Vaak ben ik wakker geworden als dergelij-

ke droomzittingen plaatsvonden, terwijl Seths woorden nog in mijn oren naklonken.

Het is natuurlijk niet zo vreemd dat leerlingen van Seth dromen of dat ze van mij dromen. Maar Seth heeft in hun ogen inderdaad een onafhankelijke status verworven en is een middel tot lering geworden, ook in de droomtoestand. Met andere woorden, Seth heeft niet alleen het uitvoerig materiaal en dit boek geleverd, maar is tevens doorgedrongen tot geest en bewustzijn van velen.

Dit is een flinke prestatie binnen zeven jaren voor welke persoon ook, afgezien van zijn status. Om al die activiteit toe te dichten aan een fictie van het onderbewustzijn, lijkt wat overdreven. (In dezelfde periode heb ik twee boeken gepubliceerd, een derde voltooid en een vierde op stapel gezet. Ik zeg het maar om aan te tonen dat Seth niets van mijn eigen creativiteit heeft weggezogen.)

Rob en ik beschouwen Seth niet als een geest; we houden niet van de bijbetekenissen van die term. Wat we in feite afwijzen is de conventionele opvatting van een geest, die een voortzetting is van zeer beperkte ideeën omtrent de menselijke persoonlijkheid, slechts min of meer intact geprojecteerd in een hiernamaals. Je zou kunnen zeggen dat Seth een dramatisering is van het onderbewustzijn of een onafhankelijke persoonlijkheid. Zelf zie ik niet in waarom beide visies strijdig zouden zijn. Seth zou een dramatisering kunnen zijn, die een zeer reële rol speelt – door zijn hogere realiteit toe te lichten in de enige termen die wij kunnen begrijpen. Dat is mijn opvatting op dit ogenblik.

Om te beginnen vind ik de term ‘onderbewustzijn’ nogal pover, een term die slechts verwijst naar een in feite open psychisch stelsel met diep reikende dooreengegroeide wortels, waardoor alle typen bewustzijn worden verbonden; een netwerk waarin we allen zijn begrepen. Onze individualiteit komt eruit naar boven, maar helpt tevens het te vormen. Deze bron bevat de informatie van verleden, heden en toekomst; alleen het ego ervaart de tijd zoals wij die kennen. Ik geloof ook dat dit open stelsel andere typen van bewustzijn naast het onze omvat.

Op grond van mijn eigen ervaringen, met name met uittredingen, ben ik ervan overtuigd dat het bewustzijn niet is aangewezen op fysische materie. Fysische expressie is momenteel stellig *mijn* voornaamste bestaanswijze, maar dat betekent volgens mij niet dat alle bewustzijn zodanig gericht moet zijn. Slechts het meest verblinde egoïsme, lijkt mij, zou de moed hebben de realiteit in eigen termen te definiëren of eigen beperkingen en ervaring te projecteren op elk overig bestaan.

Ik aanvaard Seths opvatting van een multidimensionale persoonlijkheid, zoals in dit boek beschreven, op grond van mijn ervaringen, en die van mijn leerlingen lijken me gelijk te geven. Ik neem tevens aan dat er in dat open stelsel van bewustzijn en onuitputtelijke bron een zelfstandige Seth bestaat, die actief is in geheel andere termen dan de onze.

Welke termen dat zijn? Eerlijk gezegd weet ik het niet. De beste toelichting die ik op mijn eigen visie heb kunnen geven, was een korte intuïtieve verklaring die ik voor mijn ESP-cursus heb opgesteld in een poging klaarheid te scheppen in mijn eigen gedachten en die van mijn leerlingen. Rob had me ingelicht omtrent de ‘sprekers’, zoals Seth hen in dit boek noemt – personen die door de eeuwen heen de mens voortdurend toespreken en hem herinneren aan die innerlijke kennis, die nooit wezenlijk verloren mag gaan. Deze evocatieve idee inspireerde me tot het schrijven van het korte artikel, dat ik hier opneem. Het belicht het kader waarin naar ik meen Seth en anderen als hij mogelijk bestaan.

‘We ontstaan langs wegen die we niet begrijpen. We zijn een mengsel van elementen, chemicaliën en atomen en toch noemen we onszelf bij een naam. We rangschikken rondom onze innerlijke materie onze uitwendige materie, die als vlees en been vaste vorm aanneemt. Onze identiteiten of persoonlijkheden zijn afkomstig uit bronnen die we niet kennen.

Misschien heeft datgene wat we zijn altijd al liggen wachten, verborgen binnen de mogelijkheden van de schepping, verspreid en

ongekend – in regen en wind die in de dertiende eeuw over Europa streken – in de oprijzende bergketens – in de wolken die langs de hemel van andere tijden en andere plaatsen joegen. Als stofdeeltjes zijn we misschien langs Griekse deuropeningen gestoven. Ontelbare malen zijn we mogelijk opgeflipt in bewustzijn, gedooft in onderbewustzijn, aangeraakt door begeerte, door hunkering naar een creativiteit en perfectie, waarvan we nauwelijks begrip hadden.

En zo kunnen er nu anderen zijn (zoals Seth), ook zonder beeld, maar met kennis – anderen die geweest zijn wat wij zijn en meer – anderen die zich herinneren wat wij vergeten zijn. Wie weet hebben ze via een soort bewustzijnsversnelling andere vormen van zijn ontdekt of dimensies van de werkelijkheid, waartoe ook wij behoren.

En dus geven we namen aan wie naamloos zijn, zoals wij in wezen naamloos zijn. En we luisteren, maar doorgaans trachten we hun berichten samen te persen in concepties die wij kunnen begrijpen, ze te vatten in beelden, die afgesleten stereotypen zijn. Toch zijn ze allen rondom ons, in de wind en de bomen, met en zonder gestalte, in veel opzichten intenser levend dan wij misschien – deze sprekers.

Via deze stemmen, deze intuïties, deze flitsen van inzicht en deze berichten spreekt het heelal tot ons, tot ieder van ons persoonlijk. U wordt aangesproken en ik ook. Leer te luisteren naar uw eigen berichten, zonder te verdraaien wat u hoort of het te vertalen in een versleten alfabet.

Op de cursus (en in het leven als zodanig) reageren we geloof ik op dergelijke berichten, halen ze ons in haast kinderlijke wijsheid voor ogen, dramatiseren ze op originele individuele manier – waarna ze in ons innerlijk een betekenis oproepen, die niet onder woorden te brengen is.

Dit zou het soort spel kunnen zijn waarin de “goden” zich vermeien, waaruit scheppingen ontstaan, zich spreidend naar alle richtingen. Wie weet reageren we op de góden in onszelf – op die innerlijke vonken van weten die onze eigen driedimensionale kennis tarten.

Het kan zijn dat Seth ons vanuit onze gebruikelijke beperkingen binnenleidt in een ander rijk, dat rechtens het onze is – in wezen af-

gezien van het feit of we een lichaam hebben of niet. Wie weet is hij de stem van onze samengevoegde ego's, de stem die zegt: "Vergeet niet, terwijl u bewuste lichamen bent, hoe het was en zal zijn zonder lichaam, als vrij zwevende energie zonder naam maar met een stem, die geen tong behoeft, met een creativiteit die geen lichaam behoeft. Wij zijn u allen, binnenstebuiten gekeerd."

Afgezien van mijn gedachten omtrent Seth of de aard van de werkelijkheid moet dit manuscript overigens als boek in zijn waarde worden gelaten. Het draagt het stempel van Seths persoonlijkheid, zoals elk boek het onuitwisbaar stempel van zijn schrijver draagt, niet meer en niet minder. De ideeën erin zijn een publiek waard, ondanks hun herkomst en van de andere kant, op grond ervan.

Toen onze zittingen aanvankelijk begonnen, heb ik overwogen het materiaal als het mijne te publiceren, zodat het op eigen merites kon worden beschouwd zonder vragen omtrent de herkomst ervan op te roepen. Dit leek toch niet terecht, want de wijze waarop het materiaal van Seth tot stand kwam is onderdeel en tevens bekrachtiging van de berichtgeving.

Seths dictaat werd weergegeven zoals het tot ons kwam, correct, zonder toegevoegde of weggelaten passages. Hij kent ongetwijfeld het verschil tussen spreek- en schrijftaal. Zijn cursuszittingen zijn minder formeel en min of meer gemoedelijk. Dit boek sluit echter meer aan bij onze privé-zittingen, waarin de hoofdmoot van het materiaal wordt overgedragen. De nadruk ligt kennelijk meer op de inhoud, er wordt eerder met schrijf- dan met spreektaal gewerkt.

Ook de zinsbouw van Seth is niet veranderd, behalve in enkele gevallen. (Zo heb ik een lange zin bijvoorbeeld wel eens in tweeën gedeeld.) De interpunctie is grotendeels door Seth zelf aangegeven. We plaatsten de leestekens zoals hij voorstelde en lieten de aanwijzingen weg om de lezer niet af te leiden. Seth droeg ons tevens op bepaalde woorden te cursiveren.

De zinnen van Seth zijn veelal lang, zeker voor mondelinge overlevering, maar hij raakt nooit in de war, hij raakt de draad niet

kwijt van zinsbouw of betekenis. Als er zich dienaangaande moeilijkheden voordeden, raadpleegden we de originele zitting en steeds bleek dat er ergens een fout was gemaakt bij het kopiëren. (Dit viel me speciaal op, want ik heb opvallend weinig succes gehad met het inspreken van brieven op een recorder. Na de eerste zinnen al kon ik me nauwelijks herinneren wat ik eerder had gezegd en in welke bewoordingen.)

Het corrigeren had voornamelijk betrekking op Robs aantekeningen, die persklaar gemaakt moesten worden. We hebben hier en daar materiaal opgenomen dat niet tot het boek zelf behoorde als het relevant leek, de ontstaanswijze toelichtte of een duidelijker beeld van Seth zelf verschaft. Zoals uit Robs aantekeningen eveneens blijkt, begon Seth de Appendix te dicteren onmiddellijk na de voltooiing van het boek. De grap was, dat ik niet eens door had dat Seth al aan de Appendix was begonnen, dat ik me dagen achtereen afvroeg wie deze zou moeten schrijven – en als Seth het zou doen, wanneer hij dan zou beginnen.

Wat dat betreft heb ik nog een belangrijke vermelding. Ik schrijf drie versies van mijn eigen werk en ben dan soms nog niet tevreden. Dit boek werd in de definitieve versie gedicteerd. Seth hield zich ook veel beter aan zijn schets dan ik het ooit aan de mijne heb gedaan. Hij week er in bepaalde gevallen overigens ook van af, maar dat is het goed recht van elke schrijver. Vanaf nu spreekt Seth uit eigen naam.

Jane Roberts